

Józef Brajczewski

Adw. Tadeusz Długosz [W dniu 26 czerwca br. zginął]

Palestra 22/11-12(251-252), 139-140

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stał do końca życia, przy czym od chwili przejścia w styczniu 1977 r. na emeryturę wykonywał w nim zawód adwokata w ograniczonym zakresie.

Poza kierownictwem zespołu pełnił w samorządzie adwokackim rozliczne funkcje. Przez siedem więc lat aż do 1973 r. był wizytatorem zespołów adwokackich Izby Adwokackiej w Bydgoszczy, a następnie został powołany na członka Centralnego Zespołu Wizytatorów przy NRA; od 1958 do 1970 r. był członkiem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej (w tym w kadencji 1967—1970 pełnił funkcję wiceprezesa tej Komisji); wreszcie od 1970 do 1973 r. należał do składu Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Bydgoszczy. Za tę działalność jako jeden z pierwszych w Izbie został odznaczony srebrną odznaką „Adwokatura PRL.”.

Z chwilą otworzenia od stycznia 1976 r. w Toruniu Wojewódzkiej Izby Adwokackiej (dla województwa toruńskiego i włocławskiego) objął przy Radzie Adwokackiej funkcję kierownika szkolenia aplikantów adwokackich, którą pełnił do końca swego pracowitego życia. Potrafił sobie zaszkarbić na tym stanowisku wielki szacunek i — można to powiedzieć bez przesady — miłość aplikantów, którzy jego niespodziewany zgon serdecznie opłakiwali.

Z działalnością społeczną wychodził także poza teren adwokatury. W latach 1934—1939 był członkiem zarządu „Patronatu Więziennego” w Wilnie, a po wojnie — w różnych okresach — członkiem Zarządu Spółdzielni „Las”, członkiem Rady Miejskiej w Nakle i przewodniczącym Komisji Finansowo-Budżetowej tej Rady, członkiem, a potem w latach 1955—1957 prezesem Koła ZPP w Toruniu (odznaczonym w 1975 r. złotą odznaką tej Organizacji), prowadził poradnictwo prawne przy Komitecie FJN w Toruniu (za co otrzymał „Odnakę Tysiąclecia”), był członkiem Komisji Inwestycyjno-Budowla-

nej Miejskiej Rady Narodowej w Toruniu w latach 1969—1973 i wreszcie od 1967 r. do 1978 r. był członkiem, przewodniczącym a ostatnio sekretarzem Rady Spółdzielni Mieszkaniowej „Kopernik” w Toruniu (za tę ostatnią działalność otrzymał srebrną i złotą odznakę spółdzielczą CZSBM).

Wymienione wyżej rozliczne zainteresowania i zajęcia pozazawodowe adw. Wojciecha Dąbrowskiego nie obniżyły poziomu jego pracy jako adwokata. Był wybitnym znawcą prawa cywilnego i z trafnych oraz cennych jego rad często korzystali koledzy. Rad tych udzielał chętnie, nigdy nie tłumacząc się brakiem czasu i nie odmawiając pomocy. Jego wystąpienia przed sądami cechowały zawsze dokładne przygotowanie i znajomość stanu faktycznego oraz właściwe ujmowanie zagadnień prawnych. Ta jego postawa jednała mu uznanie i szacunek sędziów.

Przed wszystkim jednak odznaczał się wyjątkową wprost dobrocią, skromnością i prostotą w obejściu. Poważny, skupiony i opanowany, traktował wszystkich z niezmienną życzliwością i cierpliwością, wysłuchiwał najnudniejszych nawet klientów. Jako kierownik zespołu nigdy nie zabiegał o podwyższenie swego, przeważnie skromnego konta, dbając jednak o to, by konta kolegów były wyrównane.

Rzadko spotykane zespolenie licznych dodatnich cech jego charakteru zjednało Zmarłemu powszechną sympatię i zasłużony szacunek, a nieoczekiwany zgon wywołał głęboki żal i poczucie niepowetowanej straty.

adw. Lucjan Szmidt

2. Adw. Tadeusz Długosz. W dniu 26 czerwca br. zginął w wypadku samochodowym adw. Tadeusz Długosz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 we Włocławku. Urodził się 17 września 1938 r. w Rzyckach koło Lwowa. W okresie wojny przebywał w miejscu

urodzenia przy matce, ojciec bowiem walczył w szeregach partyzanckich z najeźdźcą hitlerowskim i w walce tej w 1943 r. zginął. Liceum Ogólnokształcące ukończył Tadeusz Długosz w Zamościu w 1955 roku, a studia prawnicze odbył na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie w roku 1961. W czasie studiów pracował zarobkowo w Studenckiej Spółdzielni Pracy w Lublinie.

Po odbyciu aplikacji sądowej i adwokackiej i po zdaniu egzaminów, był przez 2 lata adwokatem w Wąbrzeźnie (woj. bydgoskie), a w 1968 r. został przeniesiony na własne życzenie do Włocławka, gdzie jako adwokat pracował do śmierci.

W okresie 12-letniej swej pracy adwokackiej Tadeusz Długosz dał się poznać jako zdolny, wnikliwy i sumienny adwokat oraz jako uczynny i dobry kolega, na którego zawsze można było liczyć. W uznaniu jego pracy zawodo-

wej i organizacyjnej został wybrany w kwietniu 1976 r. przez Zjazd Delegatów Izby Toruńskiej do Rady Adwokackiej w Toruniu. W Radzie Adwokackiej został powołany na stanowisko radnika dyscyplinarnego.

Zmarły był człowiekiem o dużym uroku osobistym i kulturze. Dzięki temu cieszył się sympatią nie tylko kół prawniczych, ale również wielu ludzi z włocławskiego społeczeństwa.

Zginął na posterunku swej pracy, spiesząc samochodem z rozprawy sądowej w Rypinie na rozprawę we Włocławku. Liczny udział w ceremoniach żałobnych przedstawicieli zawodów prawniczych i społeczeństwa i wzruszające trzy przemówienia wygłoszone nad grobem były wyrazem wielkiego uznania dla tak przedwcześnie zmarłego człowieka, kolegi i przyjaciela.

Cześć Jego pamięci!

adw. Józef Brajczewski

KOMUNIKATY

Redakcja „Palestry” uprzejmie informuje, że roczna cena prenumeraty miesięcznika „Palestra” na rok 1979 wynosi 380,— zł (łącznie z wkładkami „Biblioteki PALESTRY”).

Jednocześnie Redakcja prosi o nadsyłanie zamówień na prenumeratę na rok 1979 oraz o wznawianie prenumeraty przez dotychczasowych prenumeratorów.

Wszelką korespondencję w powyższych sprawach prosimy kierować bezpośrednio pod adresem Redakcji:

**ul. Świętojerska 16
00-202 Warszawa**